

Najvyšší súd
Slovenskej republiky – disciplinárny súd

Rozhodnutie je právoplatné
dňom 7. júna 2010
Najvyšší súd Slovenskej republiky Bratislava

I Ds 9/2008

ROZHODNUTIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako disciplinárny súd v senáte zloženom z predsedu JUDr. Karola Kučeru a sudcov JUDr. Anny Pikulovej a JUDr. Jany Dubivskej v disciplinárnej veci vedenej proti A B, sudkyňi Krajského súdu v B, nar. , trvale bytom, B, zastúpenej JUDr. J H, advokátom, so sídlom v B, na ústnom pojednávaní dňa 8. júla 2009, takto

rozhodol:

, sudkyňa Krajského súdu v B, nar. , trvale bytom, B

sa uznáva vinnou

zo závažného disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1 písm. a/ v spojení s ods. 2 písm. b/ zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len Zákon o sudcoch), ktorého sa dopustila tým,

že

1/ v pridelenej veci vedenej na Krajskom súde v B pod sp. zn. 6Co 165/2005 neumožnila na pojednávaní 14. júna 2007 účastníkovi konania vyhotoviť zvukový záznam z pojednávania,

2/ v pridelenej veci vedenej na Krajskom súde v B pod sp. zn. 6Co 262/2006 opätovne neumožnila na pojednávaní 11. októbra 2007 účastníkovi konania vyhotoviť zvukový záznam z pojednávania,

t e d a

porušila povinnosť sudcu podľa ustanovenia § 30 ods. 2 písm. e/ a ods. 4 Zákona o sudcoch dbať svojim správaním na to, aby jeho nestrannosť nebola dôvodne spochybňovaná a vykonávať svoje povinnosti svedomito.

Z a t o s a j e j u k l a d á

podľa ustanovenia § 117 ods. 5 písm. a/ Zákona o sudcoch disciplinárne opatrenie – **preloženie sudkyne na súd nižšieho stupňa.**

O d ô v o d n e n i e

Predsedníčka Krajského súdu v B ako navrhovateľ podala dňa 15. júla 2008 na disciplinárny súd návrh na začatie disciplinárneho konania proti sudkyňi Krajského súdu v A B pre závažné disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 1 písm. a/ v spojení s ods. 2 písm. b/ zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov na tom skutkovom základe, ako je vo výroku tohto rozhodnutia uvedené. Navrhla uznať sudkyňu vinnou a uložiť jej disciplinárne opatrenie podľa § 117 ods. 5 písm. c/ Zákona o sudcoch – odvolanie z funkcie sudcu.

Sudkyňa vo svojom písomnom vyjadrení k návrhu zo dňa 21. augusta 2008 (č. l. 12 – 17 disciplinárneho spisu) ku skutku pod bodom 1/ – v pridelenej veci vedenej na Krajskom súde v B pod sp. zn. 6Co 165/2005, v ktorej neumožnila na pojednávaní dňa 14. júna 2007 účastníkov konania vyhotoviť zvukový záznam z pojednávania – uviedla, že postup predsedu senátu nie je upravený a ani nie je stanovený postup jednotlivých úkonov, pretože sa vychádza zo zásady, že pojednávanie treba viesť a riadiť tak, aby sa prispelo k spravodlivému rozhodnutiu a aby prebiehalo dôstojne a nerušene. S prihliadnutím na takéto vymedzenie postupu predsedu senátu, tento aj určuje poradie procesných úkonov podľa svojej úvahy. Pokiaľ zápisnica o pojednávaní obsahuje konštatovanie, že „neumožňujem“ zvukový záznam z pojednávania, toto opatrenie si vyžiadala konkrétna situácia pred začatím pojednávania vo veci samej, keď ako predsedníčka senátu zisťovala po odročení predchádzajúceho termínu pojednávania s uložením lehoty na mimosúdnu dohodu možnosť

mimosúdnej dohody alebo uzavretia zmiernu z dôvodu, aby bolo ukončené súdne konanie, preto svoje konanie sústredila na pozornosť odporcu k tejto riešenej problematike uzavretia zmiernu. Napriek tomu odporca ako účastník konania svoj prednes voči odvolaciemu senátu zameriaval na svoje tvrdenia, ktorými odôvodňoval, že navrhovaný zmier nie je pre neho akceptovateľný, avšak tieto tvrdenia nesúviseli s danou právnou problematikou. V zápisnici je uvedené, že nedošlo k dohode, odporca udával, že navrhovaný zmier nie je pre neho akceptovateľný a po tomto prednese odvolací senát prejednával vec v zmysle podaného odvolania. Podľa vyjadrenia sudkyne, v tomto štádiu konania odporca ale aj navrhovateľ, pokiaľ mali záujem pojednávanie zachytiť na zvukový záznam, mohli tak urobiť už bez jej rozhodnutia a pretože ani neskúmala, či takýto záujem majú, v ďalšom konaní ani ako predsedníčka nerozhodovala o zákaze použiť technické zariadenie na zachytenie zvukového záznamu. Ak by odporca s jej opatrením nesúhlasil alebo nebol spokojný s vedením pojednávania, sudkyňa bola toho názoru, že určite by ako účastník konania prinajmenšom vzniesol námietku zaujatosti z dôvodu, že mu nie je umožnené zachytiť pojednávanie na zvukový záznam alebo by sa aspoň dožadoval, aby v prípade jej opatrenia rozhodol senát.

Ďalej ku skutku pod bodom 2/ návrhu – v pridelenej veci vedenej na Krajskom súde v B pod sp. zn. 6Co 262/2006, v ktorej neumožnila na pojednávaní dňa 11. októbra 2007 účastníkovi konania vyhotoviť zvukový záznam z pojednávania – sa sudkyňa písomne vyjadrila, že Ing. T L podal podnet na začatie disciplinárneho konania dňa 22. októbra 2007 adresovaný Krajskému súdu v B – predsedníčke súdu, v ktorom okrem iného pod bodom 1/ tvrdí, že mu sudkyňa bezdôvodne neumožnila nahrávať pojednávanie do diktafónu. Krajský súd v B sa dňa 13. novembra 2007 na tento podnet vyjadril a takýto podnet bol podaný aj ministrovi spravodlivosti Slovenskej republiky písomným podaním 20. novembra 2007. S poukazom na zákonné ustanovenie § 120 ods. 5 Zákona o sudcoch, sudkyňa bola toho názoru, že uplynula zákonom stanovená lehota na podanie návrhu na začatie disciplinárneho konania predsedníčkou súdu, ktorý podala dňa 15. júla 2008. V prípade, že by sa disciplinárny súd s jej námietkou uplynutia subjektívnej lehoty na podanie návrhu nestotožnil, sudkyňa sa ku skutku pod bodom 2/ návrhu vyjadrila, že zo zápisnice vedenej pod sp. zn. 6Co 262/2006 zo dňa 11. októbra 2007 je zrejmá protokolácia, že účastníkovi konania, že „zatiaľ“ mu nie je umožnené“ použiť zvukové zariadenie, a to z dôvodu, že toto požadoval pred začatím pojednávania, pri vstupe do pojednávacej miestnosti, v čase, keď ako predsedníčka senátu následne zisťovala

prítomnosť účastníkov konania. Následne senát rozhodol a vyhlásil uznesenie, že sa bude pojednávať v neprítomnosti odporkyne a pristúpilo sa k prejednaniu veci. Navrhovateľ bol vyzvaný k vyjadreniu, či zotrváva na podanom návrhu i odvolaní po začatí konania prejednaním veci. Svoju požiadavku o použitie technického zariadenia nezopakoval, a sudkyňa bola toho názoru, že ani nemusel, pretože technické zariadenie po začatí konania mohol ako účastník konania použiť bez toho, aby o tom bolo rozhodované. Či ho použil, sa sudkyňa vyjadriť nevedela, pretože túto otázku viac neskúmala a nebol ani dôvod na zakázanie použitia technického zariadenia alebo obmedzenia. Sudkyňa predpokladala, že navrhovateľ by sa určite domáhal použitia zvukového zariadenia, prinajmenšom by vzniesol námietku zaujatosti z dôvodu, že mu toto umožnené nebolo. Sudkyňa vo svojom písomnom vyjadrení ďalej uviedla, že na tomto pojednávaní bol účastný zástupca Krajského súdu v Bratislave JUDr. M H , ktorá po pojednávaní zrejme podala správu v tom zmysle, že žiadne pochybenie pri vedení pojednávania zistené nebolo. JUDr. M H je predsedníčkou občianskoprávneho kolégia, ktorá je známa dodržiavaním procesných predpisov a upozorňovaním sudcov pri novele niektorého z ustanovení týkajúceho sa Občianskeho súdneho poriadku. Sudkyňa považovala zdôvodnenie návrhu na začatie disciplinárneho konania za neobjektívne a navrhované disciplinárne opatrenie za ťažko akceptovateľné. Funkciu sudcu vykonáva 33 rokov a procesným postupom žiadnemu z účastníkov ani verejnosti nebolo zabránené výslovným zákazom vykonávať zvukový záznam, obrazový záznam a pod. V závere svojho písomného vyjadrenia navrhla, aby disciplinárny súd konanie pod bodom 2/ skutku zastavil alebo po prejednaní veci ju spod skutkov oslobodil.

Podaním doručeným disciplinárnemu súdu dňa 9. februára 2009 rozšírila predsedníčka Krajského súdu v B ako navrhovateľ, pri zachovaní totožnosti skutku, skutok v bode 1/ pôvodného návrhu na začatie disciplinárneho konania voči sudkyňi, kde v pridelenej veci vedenej na Krajskom súde v B pod sp. zn. 6Co 165/2005 na pojednávaní dňa 14. júna 2007 okrem toho, že predsedníčka senátu A B neumožnila účastníkovi konania Ing. F. M vyhotoviť zvukový záznam z pojednávania, nezaprotokolovala námietku zaujatosti tohto účastníka vznesenú proti vec prejednávaciemu senátu, neodročila pojednávanie za účelom preloženia spisu nadriadenému súdu na rozhodnutie o vznesenej námietke zaujatosti a naopak, na tomto pojednávaní rozhodla v merite veci. Keďže predsedníčka Krajského súdu v B na ústnom pojednávaní konanom dňa 16. apríla 2009 zobrala späť podanie na rozšírenie návrhu

pre čiastkový skutok, ktoré rozšírenie návrhu v skutku pod bodom 1/ pôvodného návrhu na začatie disciplinárneho konania podala dňa 9. februára 2009, disciplinárny súd tento čiastkový skutok vypustil.

Disciplinárny súd vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľa, sudkyne, obhajcu sudkyne, svedkov Ing. T L , Ing. F M , JUDr. E Ď , JUDr. M H , JUDr. M M , JUDr. J M a oboznámením sa s rozhodnutím Súdnej rady Slovenskej republiky na č. l. 19, s predložením fotokópií z ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky na č. l. 34 – 41, s fotokópiami podaných ústavných sťažností na Ústavný súd Slovenskej republiky na č. l. 63 – 73 s pripojenou zápisnicou o pojednávaní, so zápisnicou o pojednávaní pred odvolacím súdom vo veci 6Co 262/06 vo veci Ing. L na č. l. 258 – 261, s vyjadrením Ing. L na č. l. 262 – 264, so zápisnicami o pojednávaní pred odvolacím súdom 6Co 165/05 na č. l. 111 – 128, s odstúpením námietky na č. l. 130, s vyjadrením Ing. M na č. l. 131, s vyjadrením Ing. M na č. l. 82, s vyjadrením Ústavného súdu Slovenskej republiky na č. l. 83, s uznesením Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. II ÚS 121/08-11 na č. l. 104 – 105, s vyjadrením Ing. L na č. l. 121 – 122, s uznesením Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. I. ÚS 67/09-26 na č. l. 128 – 142, so spisom Okresného súdu B sp. zn. 20C 119/04 – z toho najmä č. l. 1 – 90 a súčasť tohto spisu v rámci odvolacieho konania 6Co 165/05 na č. l. 91 – 136, so spisom Okresného súdu B sp. zn. 45C 66/05 na č. l. 1 – 201 a súčasť tohto spisu v rámci odvolacieho konania 6Co 262/06 na č. l. 202 - 271 a s fotokópiami rozvrhov práce Krajského súdu v B za roky 2005, 2006 a 2007.

Predsedička Krajského súdu v B ako navrhovateľ trvala na ústnych pojednávaniach na svojom návrhu na začatie disciplinárneho konania voči sudkyňi, ktorý bol doručený na disciplinárny súd dňa 15. júla 2008 v celom rozsahu. Doplnila len, že ani jedného z pojednávaní sa nezúčastnila, a preto aj pri podávaní disciplinárneho návrhu mohla vychádzať jedine z podaných sťažností sťažovateľov, obsahu spisov a najmä zápisníc z pojednávaní na odvolacom súde.

Sudkyňa v celom rozsahu trvala na svojom písomnom vyjadrení k návrhu na začatie disciplinárneho konania zo dňa 21. augusta 2008. Ku skutku pod bodom 1/ návrhu len dodala, že pri dnešnej úprave postupu predsedu senátu týkajúcej sa možnosti použiť zvukové

zariadenie, vždy dá do zápisnice zmienku o tom, či účastník mal požiadavku použiť takéto zariadenie alebo ako ona vo funkcii predsedníčky senátu na to reagovala. Nestalo sa, že by výslovne zakázala použiť diktafón alebo iné zariadenie. Obsah zápisnice z odvolacieho konania 6Co 165/05 nepovažovala za taký, ktorý by svedčil o tom, že by došlo k zákazu použiť technické zariadenie. Ak by tak tomu bolo, tak by zápisnica musela obsahovať jej rozhodnutie, a to vo forme uznesenia. Ku skutku pod bodom 2/ návrhu namietala sudkyňa časový úsek a plynutie lehoty na podanie návrhu predsedníčke Krajského súdu v B, pretože podľa jej názoru bolo možné od 22. októbra 2007 takýto návrh podať alebo od 20. novembra 2007, kedy bol takýto istý podnet adresovaný ministrovi spravodlivosti Slovenskej republiky. Tu sudkyňa poukázala na ustanovenie § 120 ods. 5 Zákona o sudcoch. Ak by bol disciplinárny súd iného názoru, poukázala sudkyňa na slovné znenie zápisnice, kde bolo účastníkovi vysvetlené, resp. oznámené, že zatiaľ mu nie je umožnené použiť zvukové zariadenie. Bolo to z toho dôvodu, že hneď pri vstupe do pojednávacej miestnosti nebol prítomný druhý účastník konania, účastník bol vyzvaný, aby si riadne sadol na svoje miesto a senát rozhodoval po zistení prezencie, či bude vo veci rozhodovať alebo nie. Sudkyňa ďalej tomuto pozornosť nevenovala, ani nebolo treba, aj tento účastník si mohol nahrávať, nemohlo sa mu to zamedzovať. Takisto bola na odvolacom pojednávaní sp. zn. 6Co 262/06 prítomná i zástupkyňa Krajského súdu v B JUDr. M H, pretože o to požiadal účastník konania.

Svedok Ing. F M ako účastník konania v odvolacom konaní vedenom pod sp. zn. 6Co 165/05 pred disciplinárnym súdom uviedol, že podnet podal preto, že sa domnieval, že jeho vec bola nesprávne posúdená a počas oboch procesov – prvostupňového a druhostupňového – došlo k porušeniu zákona, teda Občianskeho súdneho poriadku. Uviedol tiež, že na pojednávaní pred odvolacím senátom dňa 14. júna 2007 požiadal predsedníčku senátu, či si môže nahrávať pojednávanie a ukázal aj prehrávač, na ktorý sa dá nahrávať. Senát sa chvíľu radil, ale potom to zamietol s tým, že sa nahrávanie nepovoľuje. Predsedníčka senátu mu povedala, že nemôže nahrávať pojednávanie. Nahrávať pojednávanie chcel svedok z dôvodu, že mal zlé skúsenosti s prvostupňovým pojednávaním a to bol dôvod, prečo chcel nahrávať na odvolacom súde. O nahrávanie pojednávania požiadal svedok pred začiatkom pojednávania. Skutočnosť, že mu bolo odňaté právo nahrávať si pred odvolacím súdom, uviedol svedok aj v podanej sťažnosti na Ústavný súd, ktorú Ústavný súd odmietol ako oneskorene podanú.

Svedkyňa JUDr. E Ď , ktorá bola členkou senátu v odvolacom konaní vedenom pod sp. zn. 6Co 165/05 uviedla, že dňa 14. júna 2007 bola v tomto senáte zastupujúcou sudkyňou a námietka zaujatosti voči senátu nebola zo strany účastníka konania, teda Ing. F M , na tomto pojednávaní vznesená.

Svedok Ing. T L ako účastník konania v odvolacom konaní vedenom pod sp. zn. 6Co 262/06 vo svojej svedeckej výpovedi pred disciplinárnym súdom uviedol, že najskôr dal sťažnosť na postup sudkyne k rukám predsedníčky Krajského súdu v B a keďže mu bolo odpovedané veľmi formálne neriešením veci, tak podal podnet na podanie návrhu na disciplinárne konanie ministrovi spravodlivosti Slovenskej republiky zo dňa 20. novembra 2007. Sudkyňa na pojednávaní dňa 11. októbra 2007 mu v rozpore s jeho právom neumožnila nahrávať do diktafónu priebeh súdneho konania bez toho, aby to odôvodnila a takisto sa správala k nemu arogantne. Bol toho názoru, že sudkyňa konala jednostranne a zaujato, neplnila si svoje povinnosti a porušila jeho ústavné právo. Nahrávanie pojednávania požadoval preto, lebo mal určité indície o tom, že sudkyňa rozhoduje nezákonne a jednostranne a chcel mať o tom dôkaz pri podaní sťažnosti na Ústavný súd. V tejto súvislosti svedok uviedol, že podal na Ústavný súd sťažnosť, ktorú Ústavný súd odmietol, avšak podniká v tejto veci ďalšie kroky. Proti rozhodnutiu senátu sudkyne nepodal svedok mimoriadny opravný prostriedok, avšak s týmto rozhodnutím sa neuspokojil, ale i napriek tomu v ústavnej sťažnosti uviedol dôvod, prečo to neurobil, a to sa v konečnom dôsledku aj vyplnilo.

Svedok JUDr. M M , ktorý bol členom senátu v odvolacom konaní vedenom pod sp. zn. 6Co 262/06 ku priebehu odvolacieho pojednávania konaného dňa 11. októbra 2007 uviedol, že Ing. L po vstupe do pojednávacej miestnosti vzniesol požiadavku, či môže nahrávať priebeh odvolacieho konania. Na to mu predsedníčka senátu odpovedala, že nech počká, že teraz to nebudeme riešiť. Potom sa protokolovala prítomnosť účastníkov konania a osôb a potom už nebola reč o použití nahrávania. Podľa názoru svedka sa predsedníčka vyjadrovala v tom smere, aby počkal a po zaprotokolovaní prítomných osôb sa jeho požiadavka bude riešiť. Svedok ďalej uviedol, že ako člen odvolacieho senátu mal dojem, že Ing. L nebol daný výslovný zákaz s nahrávaním odvolacieho konania. Odvolacie pojednávanie bolo otvorené po tom, ako Ing. L požiadal o nahrávanie a v priebehu pojednávania sa už Ing. L nedožadoval nahrávania a senát ani nekontroloval, či v priebehu pojednávania toto pojednávanie nahrával. Na pojednávaní bola prítomná

aj JUDr. H , predsedníčka občianskoprávneho kolégia a zrejme Ing. L požiadal o jej účasť na pojednávaní predsedníčku Krajského súdu v B , ktorá zrejme zabezpečila JUDr. H .

Svedok JUDr. J M ako ďalší člen senátu v odvolacom konaní vedenom pod sp. zn. 6Co 262/06 ku priebehu odvolacieho pojednávania konaného dňa 11. októbra 2007 uviedol, že na pojednávanú vec Ing. L si pamätá, pretože tam bol konkrétne sudca spravodajca. Ing. L sa hneď pri vstupe do pojednávacej miestnosti spýtal, či môže použiť zvukový záznam. Na to mu predsedníčka senátu povedala, že zatiaľ mu to neumožňuje, pretože zisťovala prítomnosť účastníkov konania, zisťovala, či trvajú na podaných návrhoch, nebola prítomná odporkyňa v tej veci, zisťovala, či bolo včas doručené predvolanie na pojednávanie, či mala zachovanú lehotu, či sa ospravedlnila alebo nie. Predsedníčka senátu cca 30 minút zisťovala stanovisko navrhovateľa a počas celého výsluchu bola prítomná aj JUDr. H ako predsedníčka občianskoprávneho kolégia. Počas pojednávania predsedníčka senátu už nezisťovala, či bol alebo nebol vyhotovený zvukový záznam. Svedok si pamätal, že v tejto veci boli najmenej 4 alebo 5 sťažností, ktoré aj konkretizoval. Pri tomto pojednávaní nedošlo podľa vyjadrenia svedka k nijakému incidentu. Predsedníčka senátu sa nesprávala arogantne, určite nekričala, možno zvýšila hlas, pretože nebolo možné Ing. L usmerniť.

Svedkyňa JUDr. M H pred disciplinárnym súdom uviedla, že dňa 11. októbra 2007 sa na základe poverenia predsedníčky Krajského súdu v B zúčastnila odvolacieho pojednávania pod sp. zn. 6Co 262/06, pričom sa zamerala na to, čo umožňuje zákon č. 757/2004 Z. z., t. j. so zameraním na etiku a dôstojnosť súdneho konania. Nezistila však, že by sa zákonný senát sudkyne B v rámci tohto poverenia dopustil nejakého porušenia a tak sa aj vyjadrila predsedníčke krajského súdu. Ďalej tiež uviedla, že z účastníkov bol na pojednávaní len Ing. L , ktorý sa správal normálne, nevykrikoval, podľa nej to bolo dôstojné. Svedkyňa sa nevedela vyjadriť, kedy konkrétne a v akom časovom úseku žiadal Ing. L o nahrávanie, pamätá si, že také niečo bolo na začiatku pojednávania, ale či to bolo pred začatím alebo po začatí pojednávania sa vyjadriť nevedela. Svedkyňa len dodala, že počas jej prítomnosti pri odvolacom konaní bola prítomná zapisovateľka a aj celý odvolací senát.

V spise Okresného súdu P sp. zn. 20C 119/2004, v zápisnici o pojednávaní pred odvolacím súdom sp. zn. 6Co 165/05 zo dňa 14. júna 2007 nachádzajúcej sa na č. l. 126 – 128 sa konkrétne na č. l. 127 vo štvrtom odseku zhora uvádza, že „Odporca požiadal, aby mohol pojednávanie zachytiť na zvukový záznam, čo mu nebolo umožnené.“ Za tým nasleduje piaty odsek v znení, že „Odporca udáva, že navrhovaný zmier nie je pre neho akceptovateľný.“ A zápisnica pokračuje ďalej šiestym odsekom, že „Odporca zotrúva na podanom návrhu s tým, že ...“

V spise Okresného súdu B sp. zn. 45C 66/2005, v zápisnici o pojednávaní pred odvolacím súdom sp. zn. 6Co 262/06 zo dňa 11. októbra 2007 nachádzajúcej sa na č. l. 258 – 261 sa konkrétne na č. l. 259 v prvom odseku zhora uvádza, že „Pred začatím pojednávania navrhovateľ požaduje, aby mohol natáčať pojednávanie.“ Pokračuje druhý odsek, ktorý znie: „Bol informovaný predsedníčkou senátu, že toto mu umožnené zatiaľ nie je.“ Tretí odsek konštatuje, že sa nedostavila odporkyňa, na čo bolo vyhlásené uznesenie, že sa bude pojednávať v neprítomnosti odporkyne. Zápisnica pokračuje ďalej: „Pred začatím odvolacieho pojednávania navrhovateľ zotrúva na podanom návrhu i odvolaní. K zmene stanoviska nedošlo.“ a „Navrhovateľ prednáša odvolanie súhlasne s písomným ...“

Predsedníčka Krajského súdu v B ako navrhovateľ vo svojom záverečnom návrhu trvala v celom rozsahu na písomnom návrhu na začatie disciplinárneho konania voči sudkyňi zo dňa 15. júla 2008 a navrhla, aby disciplinárny senát rozhodol ohľadne viny, ako aj uloženia disciplinárneho opatrenia v súlade s navrhovaným petitom. Poukázala pritom na vykonané dokazovanie a mala za to, že po rozsiahlom dokazovaní bolo preukázané, že sudkyňa ako predsedníčka senátu vo veciach uvedených v písomnom návrhu neumožnila účastníkom konania použiť zvukový záznam z pojednávania na odvolacom súde v B . Poukázala tiež na skutočnosť, že ako Ing. L , tak aj Ing. M ako osoby neznalé práva, ktoré nemali ani právnych zástupcov a napriek tomu, že sa domáhali použitia zvukového záznamu, im to umožnené nebolo a následne obidvaja účastníci konania podali aj ústavné sťažnosti. Predsedníčka krajského súdu bola toho názoru, že sudkyňa, ktorá dlhoročne pracovala na Krajskom súde v B ako na súde odvolacom, mala vedieť a poznať celý rad rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky a aj rozhodnutí medzinárodných inštitúcií vo vzťahu k použitiu, resp. nepoužitiu zvukových a obrazových záznamov pred všeobecnými súdmi Slovenskej republiky. Podľa jej názoru, je tu škodlivosť jej konania zvýšená práve tým, že aj napriek skutočnostiam, na ktoré poukazuje v dvoch

samostatných a osobitných odvolacích konaniach, účastníkom konania neumožnila použitie zvukového záznamu.

Obhajca sudkyne vo svojom záverečnom návrhu podrobne rozobral vykonané dokazovanie. Na úvod svojho návrhu poukázal na podaný návrh predsedníčky krajského súdu, kde v záhlaví je uvedené ustanovenie § 120 ods. 2 písm. a/ Zákona o sudcoch, podľa ktorého tento návrh, podľa názoru obhajcu sudkyne, tak nebol vypracovaný predsedníčkou, ona ho len podpísala. Obhajca sudkyne sa doslovne vyjadril, že pozná zo svojej predchádzajúcej sudcovskej činnosti navrhovateľku, pozná jej etické zásady a je toho názoru, že je to v rozpore s tým, čo bolo uvedené v návrhu, pod ktorý sa podpísala. Obhajca sudkyne ďalej podrobne rozobral právo na použitie zvukového záznamu, pričom poukázal na niektoré rozhodnutia disciplinárneho súdu, poukázal na príslušné ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku a bol toho názoru, že nemožno aplikovať teóriu, že je možné použitie zvukového záznamu bez toho, aby sa k tomu vyjadrili aj iní účastníci konania, ktorí sú súčasne prítomní v konaní pred súdom, či súhlasia alebo nesúhlasia s použitím zvukového záznamu a najmä s tým, aby sa ďalej ich prejav slovný mohol prípadne zneužiť. Obhajca sudkyne bol toho názoru, že ako v jednom, tak aj v druhom skutku konaním sudkyne nedošlo k naplneniu zákonných znakov ustanovenia § 116 ods. 1 písm. a/ a už vôbec nie v tejto súvislosti aj k naplneniu ods. 2 písm. b/ Zákona o sudcoch. V týchto ustanoveniach sa vyžaduje úmysel, či už priamy alebo nepriamy, čo podľa jeho názoru, vôbec v konaní sudkyne nebolo preukázané. Obhajca sudkyne sa ďalej vyjadril, že nenamieta premlčanie skutkov, resp. jedného zo skutkov, ale je hlboko dotknutý tým, že v rámci podávania takého návrhu sú nepriamo pod tlakom aj iní sudcovia, pretože on považuje konanie tohto návrhu predsedníčky krajského súdu, ktorý podpísala, ako tlak dotknutého funkcionára ministra spravodlivosti vo svojich osobných alebo záujmových veciach. Obhajca sudkyne navrhol, aby disciplinárny súd sudkyňu spod návrhu v celom rozsahu oslobodil.

Sudkyňa vo svojom záverečnom návrhu poukázala na svoju dlhoročnú prax ako sudkyne a pripojila sa k záverečnému návrhu svojho obhajcu. Podľa jej názoru disciplinárny návrh bol podaný účelovo proti jej osobe, podrobne rozobrala konanie v týchto dvoch veciach a v súvislosti aj s konaním v ďalších civilných veciach, kde bol účastník konania JUDr. H . Sudkyňa sa doslovne vyjadrila, že podľa jej názoru ona nezakázala použiť zvukový záznam účastníkom konania Ing. L a Ing. M a poukázala pritom na rozhodnutia disciplinárnych súdov a aj na rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej

republiky, z ktorých jednoznačne vyplýva, podľa jej názoru, že samotné neumožnenie nahrávania nie je disciplinárnym previnením. Navrhla preto, aby disciplinárny súd po vykonanom dokazovaní, a tu doslovne uviedla, že možno pochybila v týchto disciplinárnych veciach v tom smere, keď na úvod pojednávania protokolovala to, čo je uvedené v zápisniciach, ale to ponecháva na rozhodnutie senátu, avšak podľa jej názoru to v žiadnom prípade nemožno kvalifikovať tak ako bol podaný návrh na začatie disciplinárneho konania.

Podľa § 30 ods. 2 písm. e/ Zákona o sudcoch, v znení účinnom do 31. decembra 2008, v záujme záruky nezávislosti a nestrannosti výkonu sudcovskej funkcie je sudca povinný najmä dbať svojím správaním na to, aby jeho nestrannosť nebola dôvodne pochybná.

Podľa § 30 ods. 4 prvá časť vety pred bodkočiarkou Zákona o sudcoch, v znení účinnom do 31. decembra 2008, sudca je povinný vykonávať svoje povinnosti svedomito.

Podľa § 116 ods. 1 písm. a/ Zákona o sudcoch, v znení účinnom do 31. decembra 2008, disciplinárnym previnením je zavinené nesplnenie alebo porušenie povinností sudcu.

Podľa § 116 ods. 2 písm. b/ Zákona o sudcoch, v znení účinnom do 31. decembra 2008, závažným disciplinárnym previnením je konanie uvedené v odseku 1 okrem konania uvedeného v písmenách c/ a d/, ak vzhľadom na povahu porušenej povinnosti, spôsob konania, mieru zavinenia, opakovanie alebo iné príťažujúce okolnosti je jeho škodlivosť zvýšená.

Podľa § 117 ods. 5 písm. a/ Zákona o sudcoch, v znení účinnom do 31. decembra 2008, za závažné disciplinárne previnenie alebo za priestupok, ktorý má súčasne povahu závažného disciplinárneho previnenia, disciplinárny súd uloží niektoré z týchto disciplinárnych opatrení: preloženie sudcu na súd nižšieho stupňa.

Vyhodnotením dôkazov jednotlivo, aj v ich vzájomnej súvislosti dospel disciplinárny súd k názoru, že skutky uvedené pod bodmi 1/ a 2/ výroku tohto rozhodnutia sa stali, to znamená, že sudkyňa neumožnila účastníkom konania vyhotoviť zvukový záznam z pojednávania.

Pri skutku uvedenom pod bodom 1/ výroku tohto rozhodnutia mal disciplinárny súd preukázané, že sudkyňa na pojednávaní pred odvolacím súdom dňa 14. júna 2007 vo veci vedenej na Krajskom súde v B pod sp. zn. 6Co 165/05 neumožnila účastníkovi konania Ing. M vyhotoviť zvukový záznam z pojednávania, hoci tento oň požiadal. Túto skutočnosť mal disciplinárny súd preukázanú jednak zo zápisnice o pojednávaní pred odvolacím súdom č. k. 6Co 165/05 zo dňa 14. júna 2007 nachádzajúcej sa na č. l. 126 – 128, kde sa konkrétne na č. l. 127 vo štvrtom odseku zhora uvádza, že „Odporca požiadal, aby mohol pojednávanie zachytiť na zvukový záznam, čo mu nebolo umožnené.“ a jednak z výpovede svedka Ing. F M, ktorý sa porušenia svojho práva domáhal aj prostredníctvom ústavnej sťažnosti. Na to, že sa tento skutok stal, nemá vplyv ani skutočnosť, že Ústavný súd Slovenskej republiky ústavnú sťažnosť ako oneskorene podanú odmietol. Tu je potrebné uviesť, že disciplinárny súd svedeckú výpoveď JUDr. E Ď, členky senátu nevyhodnocoval, keďže sa týkala čiastkového skutku, ktorý bol pre jeho späťvzatie vypustený.

Pri skutku uvedenom pod bodom 2/ výroku tohto rozhodnutia mal disciplinárny súd preukázané, že sudkyňa opätovne na pojednávaní pred odvolacím súdom dňa 11. októbra 2007 vo veci vedenej na Krajskom súde v B pod sp. zn. 6Co 262/06 neumožnila účastníkovi konania Ing. L vyhotoviť zvukový záznam z pojednávania, hoci tento oň požiadal. Túto skutočnosť mal disciplinárny súd preukázanú jednak zo zápisnice o pojednávaní pred odvolacím súdom č. k. 6Co 262/06 zo dňa 11. októbra 2007 nachádzajúcej sa na č. l. 258 – 261, kde sa konkrétne na č. l. 259 v prvom odseku zhora uvádza, že „Pred začatím pojednávania navrhovateľ požaduje, aby mohol natáčať pojednávanie.“, pokračuje druhý odsek, ktorý znie: „Bol informovaný predsedníčkou senátu, že toto mu umožnené zatiaľ nie je.“ a jednak z výpovede svedka Ing. T L, ktorý sa porušenia svojho práva takisto domáhal aj prostredníctvom ústavnej sťažnosti, ktorá však bola Ústavným súdom Slovenskej republiky odmietnutá. Svedkovia JUDr. M M a JUDr. J M, ako členovia odvolacieho senátu potvrdili skutočnosť, že Ing. L požiadal o vyhotovenie zvukového záznamu z pojednávania a že toto mu umožnené nebolo, pričom svedok JUDr. M M mal dojem, že Ing. L nebol daný výslovný zákaz s nahrávaním odvolacieho konania a v priebehu pojednávania sa už Ing. L nedožadoval nahrávania a senát ani nekontroloval, či v priebehu pojednávania toto pojednávanie nahrával. Svedkyňa JUDr. M H, si takisto pamätala, že Ing. L požiadal o nahrávanie pojednávania, avšak nevedela sa vyjadriť, kedy konkrétne a v akom časovom úseku žiadal

Ing. L o nahrávanie, pamätala si, že také niečo bolo na začiatku pojednávania, ale či to bolo pred začatím alebo po začatí pojednávania sa vyjadriť nevedela.

Napokon tieto skutočnosti nepopierala ani sama sudkyňa, keď vo svojom záverečnom návrhu doslovne uviedla, že možno pochybila v týchto disciplinárnych veciach v tom smere, keď na úvod pojednávania protokolovala to, čo je uvedené v zápisniciach.

Podľa názoru disciplinárneho súdu, sudkyňa nemala zákonný dôvod pri obidvoch skutkoch o žiadostiach účastníkov konania o nahrávanie odvolacieho pojednávania čo i len do zápisnice uviesť, že „Odporca požiadal, aby mohol pojednávanie zachytiť na zvukový záznam, čo mu nebolo umožnené.“ a „Pred začatím pojednávania navrhovateľ požaduje, aby mohol natáčať pojednávanie.“, „Bol informovaný predsedníčkou senátu, že toto mu umožnené zatiaľ nie je.“, bez ohľadu na časový úsek, v ktorom po vstupe do pojednávacej miestnosti tieto žiadosti predniesli, pretože takéto jej konanie alebo postup nemá oporu ani v Ústave Slovenskej republiky, ani v iných právnych predpisoch. Tým porušila svoje povinnosti sudcu dbať svojím správaním na to, aby jej nestrannosť nebola dôvodne spochybňovaná a vykonávať svoje povinnosti svedomito. Keďže sudkyňa takto nepostupovala alebo nekonala, vyvolala u účastníkov konania dôvodné pochybnosti o svojej nestrannosti a vykonávaní si svojich povinností svedomito, čo vyústilo jednak do podaní sťažností predsedníčke krajského súdu, ministromi spravodlivosti Slovenskej republiky, ako aj ústavných sťažností.

Disciplinárny súd bol ďalej toho názoru, že sudkyňa tým, že účastníkom konania neumožnila (ani zatiaľ) vyhotoviť zvukový záznam z pojednávania, zakázala im ho vyhotoviť, aj keď to z jednotlivých zápisníc výslovne nevyplýva. Disciplinárny súd sa v tomto smere nestotožnil s tvrdením sudkyne, že im vyhotovenie zvukového záznamu nezakázala, pretože takto to nevnímali ani samotní účastníci konania, keď využili právne prostriedky na ochranu svojich práv (sťažnosti).

V tejto súvislosti poukazuje disciplinárny súd na všeobecne známu rozhodovaciu prax Ústavného súdu Slovenskej republiky, na dostupnosť a publikáciu jeho rozhodnutí, ktoré riešia otázku vyhotovenia zvukového záznamu z pojednávania nielen samotnými účastníkmi konania, ale aj inými osobami prítomnými v pojednávacej miestnosti, ako napr. Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 28/96 z 12. mája 1997, Nález

Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 7/2000 z 12. septembra 2000 alebo Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 169/03 z 19. decembra 2003.

Disciplinárny súd dospel k záveru, že sudkyňa JUDr. B ako sudkyňa súdu vyššieho stupňa, konkrétne krajského súdu, v konkrétnych veciach ako súdu odvolacieho, vedela o právnych záveroch problematiky použitia tzv. nahrávania, ktoré boli riešené ako Ústavným súdom, tak aj všeobecnými súdmi, avšak v prejednávanych veciach si nevykonávala svoje povinnosti svedomito a neriadila sa všeobecne známymi a dostupnými judikátmi, ale ani právnymi predpismi, vzťahujúcim sa k prejednávanej veci.

Po vykonanom dokazovaní dospel disciplinárny súd k záveru, že sudkyňa porušila povinnosť sudcu podľa ustanovenia § 30 ods. 2 písm. e/ a § 30 ods. 4 prvá časť vety pred bodkočiarkou Zákona o sudcoch, dbať svojim správaním na to, aby jeho nestrannosť nebola dôvodne spochybňovaná a vykonávať svoje povinnosti svedomito, čím naplnila pojmové znaky závažného disciplinárneho previnenia podľa ustanovenia § 116 ods. 1 písm. a/ v spojení s ustanovením § 116 ods. 2 písm. b/ Zákona o sudcoch, pričom vzhľadom na povahu porušenej povinnosti, spôsob konania, mieru zavinenia a opakovanie je škodlivosť konania sudkyne zvýšená. Disciplinárny súd zistil, že sudkyňa sa takéhoto konania dopustila opakovane, pričom mala vedomosť o tom, že účastník konania Ing. T L podal vo veci 4 – 5 sťažností (bez ohľadu na ich dôvodnosť alebo nedôvodnosť), čo potvrdil vo svojej výpovedi aj svedok JUDr. J M člen senátu, a takisto sa na podnet tohto účastníka zúčastnila pojednávania dňa 11. októbra 2007 z poverenia predsedníčky krajského súdu aj predsedníčka občianskoprávneho kolégia JUDr. M H . Aj napriek týmto skutočnostiam sudkyňa opakovane neumožnila vyhotoviť účastníkovi konania zvukový záznam z pojednávania pred odvolacím súdom, čím porušila povinnosti sudcu uvedené v ustanovení § 30 ods. 2 písm. e/ a ods. 4 Zákona o sudcoch vo výroku tohto rozhodnutia citované a škodlivosť jej konania je zvyšovaná práve tou skutočnosťou, že aj keď vedela o sťažnostiach Ing. L , neumožnila mu použiť nahrávacie zariadenie, čo účastník konania Ing. L v súvislosti s podanými sťažnosťami, aj podľa názoru disciplinárneho súdu vnímal ako zákaz.

Z vyššie uvedených dôvodov potom disciplinárny súd uznal sudkyňu vinnou a uložil jej disciplinárne opatrenie podľa ustanovenia § 117 ods. 5 písm. a/ Zákona o sudcoch, a to preloženie sudkyne na súd nižšieho stupňa.

Disciplinárny súd sa nestotožnil s disciplinárnym opatrením navrhnutým navrhovateľom v návrhu na začatie disciplinárneho konania – a to odvolanie z funkcie sudcu, nakoľko toto disciplinárne opatrenie je neprimerané povahe porušenej povinnosti zo strany sudkyne, ako aj spôsobu jej konania a tiež aj tomu, že sa jedná o sudkyňu s dlhoročným pôsobením vo funkcii, ktorá nebola doposiaľ disciplinárne stíhaná. Okrem toho, závažné disciplinárne previnenie, ktorého sa sudkyňa dopustila, nie je nezlučiteľné s funkciou sudcu tak, ako to predpokladá ustanovenie § 116 ods. 3 Zákona o sudcoch. Preto po zvážení všetkých okolností uložil disciplinárny súd sudkyňi disciplinárne opatrenie tak, ako je vo výroku tohto rozhodnutia uvedené.

P o u č e n i e: Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na podpísanom disciplinárnom súde. Včas podané odvolanie má odkladný účinok.

V Bratislave 8. júla 2009

JUDr. Karol K u č e r a, v. r.
predseda disciplinárneho senátu

Vypracovala: JUDr. Anna Pikulová

Za správnosť vyhotovenia: M I